

דיבורים טובים

שבועון הילדים של 'משמרת השלום'

הנ"א:

הכל לטובה

מס' 5

פר' תולדות
תשפ"ד

הכל טוב

הכל בגלל השלג

אתה בטח זוכר את השלג הזה. הוא היה שלג 'דפוק' מערב בגשם, אך למרות זאת כל ילדי ירושלים לא הלכו לחידר.

בשבילי, זה היה פמעט אסון. ההצגה המשקעת עליה חברי ואני עמלנו שבועות. התבטלה בגלל השלג הפורגיז הזה. החלונות מלאי האדים לא הבינו למה במקום לרקד, אני כותב עליהם "אוף! אוף!"

התלבשתי, התפללתי, אכלתי, אך על שקית התחפושות והאביזרים להצגה לא הייתי מסגל להסתכל. איזה תסכול! כמה הכיתי להצגה הזו... על השלחן ראיתי חוברת פתוחה. אין הצגה, לפחות אקרא קצת...

"ר' יוסל", כך היה כתוב בחוברת, "נסע ליריד בעיר הגדולה, מלא ברכון עז להרויח. עטוף במעילו היקרתי, הסתובב בין הדוכנים והציע את הסחורה

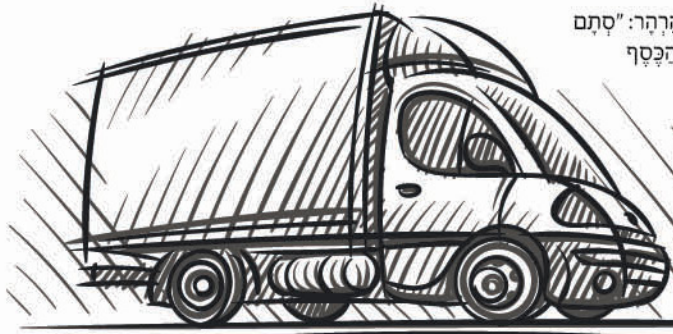
לְטוֹבָה? פְּתָאוּם נִפְל לִי הָאִסְמוֹן: מְעִיל שְׁנַגְבֵּ...
הַצָּנָה שֶׁהִתְבַּטְּלָה... לֹא דוֹמָה? דוֹמָה! בְּעֵצָם זֶה
מִמֶּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר!

הַהֶבְדֵּל הוּא, שְׁלִי אֵין מִי שְׁיָבוֹא וְיַגִּיד: מִשְׁמִים
גָּזְרוּ עָלַיךְ גְּזֵרָה, וּבִסּוּף בְּחֵרוֹ לְהַמִּיר אוֹתָהּ בְּהַצָּנָה
שְׁמַתְבַּטְּלָת. אֲבָא'הָ. פִּתְחִיתִי אֶת הַחֲלוֹן וְאָוִיר
קָר פָּרַץ פְּנִימָה. 'תוֹדָה, הַשֶּׁם', לְחִשְׁתִּי בְּקוֹל הַנוֹק,
מִנְסָה לְבָלַע אֶת הָאֲכֻזָּבָה. גַּם זֶה לְטוֹבָה, גַּם אִם אֵינִי
מִבֵּין אֵיךְ.

שָׁלוּ. מִשְׁעָה לְשְׁעָה נִרְתִּיק
הַעוֹר שְׁבִינְדִיו נַעֲשֶׂה כְּבֹד וּמְלֹא
בְּעוֹד וְעוֹד מְטֻבְּעוֹת, וְלָבוֹ נַעֲשֶׂה מְאֹשֵׁר
יֹתֵר וְיֹתֵר. בְּסִיּוּם יוֹם הַיָּרִיד, פֶּשֶׁט אֶת מְעִילוֹ,
הַנִּיחַ עַל גֵּזֵר פְּנִיתִי וְהִסְתוֹבֵב לְסִפֵּר אֶת הַכֶּסֶף.
10, 15, 20... עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה רוּבְלִים! 'מְעוֹלָם לֹא
הִרְחַמְתִּי סָכּוּם עֲצוּם שְׁכָזָה בְּיוֹם אֶחָד!' הַשְׁתַּאֲהָ ר'
יוֹסֵל. הוּא הִטְמִין אֶת הַכֶּסֶף בְּנִרְתִּיק, וְהִסְתוֹבֵב שׁוֹב
כְּדִי לְלַבֵּשׁ אֶת הַ - אוֹי! הַמְעִיל אֵינְנוּ! "אוֹיְהָ!" קָרָא
ר' יוֹסֵל. "הַמְעִיל נִגְנַב! הוּא שָׁוָה 25 רוּבְלֵי חֶבֶל עַל
כֵּל מָה שֶׁהִרְחַמְתִּי!"

ר' יוֹסֵל יֵצֵא מִהִירִיד עֲגוּם וּמְהֵרָה: "סֵתֵם
נִסְתִּי... "חֲשַׁב בְּעֵצֵה. "אֶת כֵּל הַכֶּסֶף
עָלִי לְהוֹצִיא עֲכָשׁוּ בְּקִנְיַת
מְעִיל חֲדָשׁ..."

בְּצֵר לוֹ, סִפֵּר אֶת
הַסִּפּוּר לְרַבּוֹ, בְּעַל
הַיִּסוּד הַעֲבוּדָה,
וְשָׁאֵל: "מָה
רוֹצִים לְיֹמֵר
לִי מִשְׁמִים?
בְּשִׁבִיל מָה
הַגְּנָבָה הַיְקָרָה
הַזֶּה?"

עֲרַבִי דוֹהֵר עַל מִשְׁאִית... מָה יְהִיָּה?

אֵתָה מִכִּיר אֶת דָּוִד, "תוֹלַעַת הַסְּפָרִים"? פַּעַם
הַצַּצְתִּי לְסִפֵּר הַמִּתְחַב בּוֹ הִיָּה שְׁקוּעַ. שְׁאֵלְתִי אוֹתוֹ:
"מָה כְּתוּב שָׁם? מָה מַעֲנִין אוֹתְךָ כָּל כֶּךָ?" הוּא
לֹא עָנָה, רַק זֶה מַעֵט הַצְדָּה שְׁאוּכַל לְרֹאוֹת. כְּמָה
שׁוֹרוֹת נִקְלְטוּ בְּעֵינַי, וְהָאֲמַת, נִלְחַצְתִּי! הִיָּה מִתְאַר
שֶׁם אֵיךְ שְׁלֹמֹה הַעוֹר מִתְחִיל לְחִצוֹת כְּבִישׁ וְאֵינוֹ
יודֵעַ שְׁמִשְׁאִית שֶׁל נֶהַג עֲרַבִי פְּרוּעַ פּוֹרֶצֶת עוֹד
נִגַּע מֵאֲתֵר הַבְּנִיָּה הַסְּמוּנָה... דָּוִד הִפְךָ אֶת הַדָּף
בְּלֵהִיטוֹת, וּלְפַתֵּעַ - "שְׁלוֹם וְלֵדִים!" הַרְבֵּי נִכְנַס
לְכַתְּהָ. דָּוִד סִגַּר אֶת הַסִּפֵּר וְנַעֲמַד בְּמִקוּם.

כֵּל הַשְׁעוֹר הַיִּתִּיב בְּמִתְחַב, חִיב לְקַרֵּא אֶת הַהִמְשָׁךְ.
כְּשֶׁהַגִּיעָה הַהִפְסָקָה, רִצְתִּי לְמִקוּמוֹ שֶׁל דָּוִד שְׁאֵכַל
תַּפּוּחַ בְּנַחַת. "נֹו, אֵיפֵה הַסִּפֵּר? אֵיךְ אֵתָה כְּזֶה רְגוּעַ?"

עָנָה לוֹ הַרְבֵּי: גָּזְרוּ עָלַיךְ בְּשִׁמִּים גְּזֵרָה קִשָּׁה:
שְׁיִקְחוּ מִמֶּךָ אֶת 'לְבוּשׁ הַנְּשִׂמָה' - הַגּוּף. כְּלוּמָה,
הַגִּיעַ וְזָמַן לְהַפְטֵר.

ר' יוֹסֵל הַחֲרִיר וְהַחֵל לְרַעַד בְּכָל גּוּפוֹ. וְהַרְבֵּי
הַמְשִׁיךְ:

מִשְׁמִים רַחְמוּ עָלַיךְ וְהַקְלוּ אֶת הַגְּזֵרָה - בְּמִקוּם
לְבוּשׁ הַנְּשִׂמָה, גָּזְרוּ שְׁיִלְקַח מִמֶּךָ הַמְעִיל הַיְקָר,
לְבוּשׁוֹ שֶׁל הַגּוּף. וְעוֹד יֹתֵר רַחְמוּ עָלַיךְ, וְהַכִּינוּ לָךְ
מֵרֵאשׁ... אֶת הַמַּחְוִיר הַמְּלֹא שֶׁל הַמְעִיל! כְּדִי שֶׁתוּכַל
לְקַנֹּת חֲדָשׁ בְּמִקוּמוֹ.

ר' יוֹסֵל עֲמַד הַמוּם. כְּשֶׁשָּׁב אֵלָיו הַדְּבוּר, הַרִים
עֵינָיו לְשִׁמִּים: תוֹדָה".

הַחוּבְרֶת נִסְגְּרָה וְרֵאִיתִי אֶת שְׁמָה עַל הַכְּרִיכָה:
הַכֵּל לְטוֹבָה. וְאֵינוֹ... רַק שְׁלֹג בְּרֵאשׁ שְׁלִי כָּל הַזְּמַן,
חִשְׁבִּיתִי: 'מָה פֶּה לְטוֹבָה?!' שְׁלֹג בְּאֲמֻצֵּעַ הַחַיִּים זֶה

הקראתם מתוך השבועון בשולחן השבת?

ספרו לנו בקו חברים
072-337-2212

שלוחה 35,
ואולי תזכו גם אתם
בשי יוקרתי

כל "מקרה" הוא
בחלוף אותיות רק
מה. אמנם צריך
להתפלל ולעשות
מה שצריך, אבל להיות
רגועים, באחד מה"פרקים
הבאים", מחר, בעוד שבוע,
בגיל שמונים או אולי רק בעולם הבא, נבין איך
זה היה טוב...

מה שבטוח, שכבר עכשו, אפשר להרגע. ועל
כל תקלה, להאמין: גם זו, כן, גם זו - לטובה!
רגע!

איך זה קשור לשמירת הלשון?

על זה נדבר בשבוע הבא...

בינתיים תחשב על מה שקראת!

שבת שלום - משלם

קורים שם בספר דברים נוראים, אתה לא דואג?
שאלתי.

"דואג?" צחק דויד, "אין מה לדאג, אני מכיר
את הכותב הזה, הוא סופר מעלה! ככה זה, תמיד
יש מתח ובסוף הכל מסתדר ורואים איך כל דבר
הוביל לסוף הטוב..."

מכיר את הפחד הזה שתופס אותנו כשקורים
כל מיני דברים?

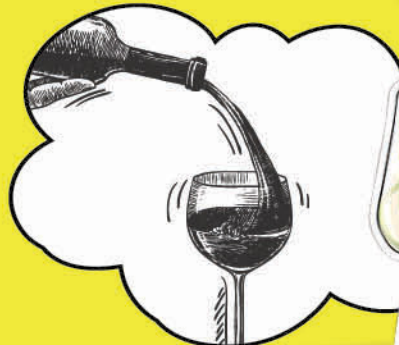
גנב פרץ לבית השכנים... היתה תאונה ברחוב...
מישהו מכר חולה, חס ושלום...

ולפעמים אגחנו ממש גבהים! מה יהיה? איך
זה קורה? תסבירו לי איך זה יכול בכלל להיות
טוב, תסבירו!

אז שמעתי מה דויד אמר? הסופר מעלה! כן, את
הספור של העולם הזה, ואת הספור שלנו בתוכו,
כותב הסופר הכי טוב - הלא הוא אבינו שבשמים,
מלך העולם, המנהיג את העולם במדת הרחמים!
על 'סופר' כזה אפשר לסמך שהכל רק לטובה.

שו"ת משולם

הלכה לשלחן השבת

דני מלגלג:
חיים נראה בעיניך
חשוב, אבל אבא שלו
היה שכור גדול.

אסור לדבר
דברי גנאי אף
על אבותי של
האדם.

לשיתופות בהפצת העלון:
1800-800-779

לצירוף תתיים לתוכנית 'חברים':
פקס: 02-6506107
t025379160@gmail.com :7"זא"

העלון הודפס והופץ לזכות:
שירה מרים ומשה דוד בני טליה
ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות

מחסו מיקהס

עצה, עבודות בדרך! כאן מתקנים את... עצמנו!

למוד הפלכה

ראית טוב

זכירת השקר

אחדות

לשון הרע

פתחי היצר

כעס

פזיזות

רוצים לשמע יותר על משלם וחבריו, ועל חילי היצר הרע המסכנים? הפנסו לקו חברים 072-337-2212 שְלוּחָה 32